

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2015/121,

annettu 27 päivänä tammikuuta 2015,

**eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä
annetun direktiivin 2011/96/EU muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivillä 2011/96/EU ⁽³⁾ vapautetaan lähdeverosta osingot ja muut jaetut voitot, joita tytäryhtiöt maksavat emoyhtiöilleen, ja estetään tällaisen tulon kaksinkertainen verotus emoyhtiön tasolla.
- (2) On varmistettava, että direktiivin 2011/96/EU soveltamisalaan kuuluvat veronmaksajat eivät väärinkäytä sitä.
- (3) Eräät jäsenvaltiot soveltavat kansallisia säännöksiä tai sopimusmääräyksiä, joiden tavoitteena on puuttua veron välttämiseen, veropetoksiin tai väärinkäyttöihin yleisesti tai erityisesti.
- (4) Näiden säännösten ja määräysten ankaruus kuitenkin vaihtelee, ja niissä pyritään joka tapauksessa ottamaan huomioon kunkin jäsenvaltion verojärjestelmän erityispiirteet. Lisäksi eräillä jäsenvaltioilla ei ole väärinkäytösten estämiseen tarkoitettuja kansallisia säännöksiä tai sopimusmääräyksiä.
- (5) Tästä syystä yleisen väärinkäytösten vastaisen vähimmäissäännöksen sisällyttäminen direktiiviin 2011/96/EU olisi suureksi hyödyksi kyseisen direktiivin väärinkäytön estämisessä ja varmistettaessa, että kyseistä direktiiviä sovelletaan eri jäsenvaltioissa entistä yhdenmukaisemmin.
- (6) Väärinkäytösten vastaisten säännösten soveltamisen olisi oltava oikeasuhteista, ja sen olisi tapahduttava erityisesti sellaisen järjestelyn tai sellaisten järjestelyjen sarjan estämiseksi, joka ei ole aito eli joka ei vastaa asian todellista taloudellista luonnetta.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 2. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 25. maaliskuuta 2014 (EUVL C 226, 16.7.2014, s. 40).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2011/96/EU, annettu 30 päivänä marraskuuta 2011, eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (EUVL L 345, 29.12.2011, s. 8).

- (7) Tätä varten jäsenvaltioiden veroviranomaisten olisi objektiivisesti tarkasteltava kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja olosuhteita arvioidessaan sitä, onko kyse järjestelystä tai järjestelyjen sarjasta, jolla pyritään väärinkäyttöksiin.
- (8) Samalla kun jäsenvaltioiden olisi sovellettava väärinkäytösten vastaista sääntöä järjestelyihin, jotka ovat kaikilta osin epäaitoja, saattaa esiintyä myös tapauksia, joissa järjestelyn yksittäiset vaiheet tai osat ovat sellaisenaan epäaitoja. Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa väärinkäytösten vastaista sääntöä myös näihin yksittäisiin vaiheisiin tai osiin, sanotun kuitenkin vaikuttamatta muihin järjestelyn todellisiin vaiheisiin tai osiin. Tämä maksimoisi väärinkäytösten vastaisen säännön vaikuttavuuden ja takaisi sen oikeasuhteisuuden. Ilmaisuun ”siltä osin kuin” perustuva lähestymistapa voi olla tehokas tapauksissa, joissa asiaankuuluvat yhteisöt ovat itsessään aitoja, mutta joissa esimerkiksi voitonjaon perusteena olevien osuuksien ei katsota tosiasiaa kuuluvan veronmaksajalle, joka on sijoittautunut jäsenvaltioon, eli jos osuuksien omistus siirretään oikeudellisella järjestelyllä, jonka ominaisuudet eivät vastaa asian todellista taloudellista luonnetta.
- (9) Tämä direktiivi ei saisi mitenkään vaikuttaa jäsenvaltioiden kykyyn soveltaa kansallisia säännöksiään tai sopimusmääräyksiään, joiden tarkoituksena on estää veron välttäminen, veropetokset ja väärinkäytökset.
- (10) Direktiivi 2011/96/EU olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 2011/96/EU 1 artiklan 2 kohta seuraavilla kohdilla:

”2. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää tähän direktiiviin perustuvia etuja sellaiselle järjestelylle tai järjestelyjen sarjalle, jonka päätarkoituksena tai yhtenä keskeisenä tarkoituksena on direktiivin kohteen tai tarkoituksen vastaisen veroedun saavuttaminen ja joka ei ole aito kaikki asiaan liittyvät tosiseikat ja olosuhteet huomioon ottaen.

Järjestelyyn voi sisältyä useampi kuin yksi vaihe tai osa.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovellettaessa järjestelyä tai järjestelyjen sarjaa on pidettävä epäaitona siltä osin kuin se ei perustu päteviin liiketaloudellisiin syihin, jotka vastaavat asian todellista taloudellista luonnetta.

4. Tämä direktiivi ei estä sellaisten kansallisten säännösten tai sopimusmääräysten soveltamista, jotka ovat välttämättömiä veron välttämisen, veropetosten tai väärinkäytösten estämiseksi.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä tammikuuta 2015.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. REIRS
